

De Erfgenamen

Openluchtspel in twee bedrijven

door

HENK ROEDE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ERFGENAMEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK ROEDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2014 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **17** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

De kinderen van de herbergier op volgorde van leeftijd:

Archibalt - Rechtvaardig, rechtschapen - Hoogmoedig, ijdel en trots. Loopt er keurig bij, ondanks dat het wat versleten kleding is. Straalt leiderschap uit, maar rechtsvaardigheidsgevoel heeft zijn loopbaan in de weg gezeten. Is klerk op een boekhoud-kantoor. Woont samen met zijn vrouw Brechtje in een klein huisje in het dorp.

Boris - Voorzichtig, verstandig, wijs - Hebzuchtig en gierig. Stijve emotieloze man, met een duur smetteloos pak aan. Directeur van de plaatselijke melkfabriek. Woont samen met zijn vrouw Anna in een groot huis naast de melkfabriek.

Corina - Gematigd, zelf beheerst - Jaloers, afgunstig. Een wat stijve uitstraling. Degelijk gekleed. Inwonende huishoudster bij de notaris.

Elisabeth - Naasten liefhebbend, liefdevol - Ongematigd, gulzig, vraatzuchtig. Gezette vrouw (dikmaakpak), slordig gekleed. Vrolijk, olijk vrouw. Voedvrouw en woont in het dorp.

Floris - Moedig, sterk, vasthoudend, standvastig - Woedend toornig, wraakzuchtig. Grote, sterke man, werkerskleding aan. Stoer in doen en laten. Matroos op de grote vaart. Komt zo nu en dan thuis.

Geertruida - Gelovig - Onkuis, lust zoekend. Knappe meid, vlot, iets wat uitdagend gekleed. Woont nog in de herberg en hielp altijd haar vader.

Hendrik – Hoopvol - Gemakzuchtig, traag, lui. Energieloze, slonzige, onverschillige maar vrolijk en olijke man. Flierefluiter zonder vast werk, woont nog altijd thuis in de herberg.

Brechtje - Vrouw van Archibalt (Eventueel met kind(eren)) Kijkt erg op tegen haar man, waarvoor ze alles doet en met wie ze het altijd mee eens is.

Anna - Vrouw van Boris (Eventueel met kind(eren)) Gehaaide kenau, net zo hebzuchtig en gierig als haar man.

Katrien - Oud besje. Komt samen met haar vriendin Suzan van een

vakantie genieten in de Herberg. Pinnig type.

Suzan - Oud besje. Komt samen met haar vriendin Katrien van een vakantie genieten in de Herberg. Goedig, iets wat dommig type.

Dries - Komt als gast in de herberg. Echter wat hij zelf te zoeken heeft in de herberg blijft tot het einde een raadsel.

Postbode Jan - Komt geregeld langs de herberg en weet heel wat van heden en verleden van de Herberg en zijn bewoners. Nieuwsgierig type. Jong en wat onnozel.

Agent Boskamp - Plaatselijke politieman. Autoritair.

Joost de Koninck - Buurman, die van oorsprong uit een stad komt. Geslepen type, echte zakenman. Heeft een Charleston-danstent iets verderop, waar het altijd druk is en die voor erg veel overlast zorgt. Joost wil koste wat kost de herberg kopen, want op die plek zou niemand last van een danspaleis hebben.

Johnny - Zoon van Joost, zit achter Geertruida aan, maar is zelf een beetje een vrouwelijk type.

Notaris - Een deftig en wat ouder mannetje. Iemand die alles correct volgens de boekjes willen doen.

Figuranten - die zo nu en dan plaats nemen op het terras en de Charleston dansen op een heuvel

DECOR:

Het verhaal speelt zich af in de roerige jaren 20 van de vorige eeuw. Het toneel bestaat uit een voorgevel van een oude herberg. De herberg heeft twee verdiepingen. Op de begaande grond zit een deur en een groot raam. Op de tweede verdieping zitten twee ramen. Deze gevel kan open scharnieren doormiddel van twee gevelelementen met elk een raam. Door het ene element open te scharnieren, kan het interieur van het kantoor zichtbaar worden gemaakt. Met het andere element het interieur van een hotelkamer.

Boven op de gevel staat nog een dakje met een dakkapel met raampje.

Voor de herberg staan een aantal zitjes met vierkante tafeltjes. Met deze tafeltjes kan ook één grote tafel worden gemaakt. Aan de rand staat een waterput en er is een waslijn met witte lakens. Iets van de herberg af staat een oude brievenbus.

Op de achtergrond is (bv achter bosjes of heuveltje) nog net een puntje van de gevel van de danstent van Joost De Koninck te zien.

EERSTE BEDRIJF

Het toneel is leeg. Katrien en Klaartje komen al wandelend en keuvelend op en lopen richting de Herberg. Katrien heeft een klein koffertje, Klaartje een enorme.

Katrien: Wat een leuke omgeving, dat was een goede keuze van je hoor Klaar. Mooi al die

bomen. Wat zullen we hier een heerlijke rustige vakantie hebben.

Klaartje: Dat denk ik ook Katrien, dat denk ik ook.

Katrien: *(Bij de herberg aangekomen)* Dus hier moet het ergens zijn Klaar?

Klaartje: Dat denk ik wel Katrien, dat denk ik wel. De buschauffeur zei dat het hier moest zijn.

Katrien: Hoe vind je toch altijd die leuke plekjes? Je hebt er echt oog voor Klaartje.

Klaartje: Nou, ik heb het puur gekozen omdat het zo goedkoop was.

Katrien: *(Ziet de herberg)* Oh... dat is er ook wel aan te zien...

Klaartje: Hmm, bij nader inzien toch nog te duur. Nou ja, we maken er wel weer wat van toch?

Katrien: Zal wel moeten, want over een week komt pas de volgende bus.

Katrien voelt aan de deur, echter die is op slot.

Katrien: Iemand thuis?

Klaartje: Denk het niet Katrien, ik denk het niet.

Katrien: Dat begint al goed.

Klaartje: Anders gaan we even hier op het terras zitten.

Katrien: Ja, goed idee. D'r komt vast wel iemand en het zit hier wel heel mooi. Met de omgeving is tenminste niets mis.

Beide dames gaan zitten.

Katrien: Zo, daar zitten we dan...

Klaartje: Ja...

Katrien: *(na een stilte)* Nog wat beleeft Klaartje?

Klaartje: Niets anders dan jij Katrien, niets anders dan jij.

Katrien: Ja, daar zitten we dan...

Klaartje: Kijk, daar komt al iemand aan!

Postbode Jan komt aan fietsen en stopt bij de brievenbus echter durft

hij de post niet in de brievenbus te doen, omdat er een geit met een touw aan vastgemaakt is. Voorzichtig probeert hij bij de brievenbus te komen.

Katrien: Vooruit! Ga even naar hem toe!

Klaartje: Ik? Dat dacht ik niet Katrien, dat dacht ik niet! Jij gaat mooi mee! Je weet maar nooit hier zo midden in het bos!

Katrien: Daar hoef jij je geen zorgen over te maken... Hij zou zich eerder zorgen moeten maken.

Katrien en Klaartje lopen naar de brievenbus toe.

Klaartje: Meneer, mogen we u iets vragen? De herberg zit op slot, hoe kan dat?

Katrien: (*Pinnig*) Ja, daar mag die herbergier wel een goede reden voor hebben.

Jan: Dat had ie ook hoor. Hij is dood.

Katrien: Dood?

Jan: Ja, hij is een paar dagen geleden gestorven.

Klaartje: Daar had mijn man op het laatst ook last van.

Katrien: Had hij niet even een briefje op kunnen hangen dan?

Klaartje: Dat is dan een beetje moeilijk Katrien, een beetje moeilijk.

Katrien: O wat erg...

Jan: Ja iedereen was ook erg...

Katrien: (*luistert niet naar Jan*) ...hoe moet dat nu met onze vakantie?

Klaartje: Dan hebben we dat hele stuk vanaf de bushalte voor niets gelopen!

Katrien: En de volgende bus gaat pas over een week! Had die man niet een weekje kunnen wachten?

Jan: O, maar de herberg is niet gesloten. Nee, de herbergier had wel kinderen. Zeven zelfs. Ze houden de herberg nu draaiende. (*Ondertussen is het Jan eindelijk gelukt om de post in de brievenbus te doen*)

Klaartje: Waar zijn ze dan?

Jan: Op het kerkhof.

Klaartje: O, wat erg! Liggen ze daar allemaal! Wat een drama!

Jan: Daar begraven ze hun vader op dit moment.

Klaartje: Alle zeven? Had er niet één thuis kunnen blijven?

Jan: Eh...

Katrien: Zeven kinderen dus? Zo, die heeft niet stil gezeten!

Jan: Nee, en het zijn allemaal bijzondere kinderen geworden. Elk met zijn eigen kwaliteit! In het dorp noemden ze hem ook wel eens de

Herbergier met de zeven deugden. Dat sloeg dan op zijn kinderen hoor, er was verder niet veel deugdzaams aan hem zelf... Nee, hun moeder, dat moet zo wat een heilige zijn geweest. Gezegend met de zeven deugden en aan elk van haar kinderen heeft ze er één van haar deugden meegegeven.

Klaartje: Deugden? Zou ik die ook hebben Katrien, zou ik die ook hebben?

Katrien: Nee, je hebt nooit gedeugd Klaartje.

Klaartje: (*Wijst naar de aankomende spelers*) Komen de kinderen daar misschien aan?

De zeven erfgenamen komen met hun aanhang aangelopen en beginnen met de tafels en stoelen te slepen om er één grote tafel van te maken, waar ze allemaal aan plaats kunnen nemen. Jan en de dames kijken van een afstandje toe. Elke keer als Jan en de dames straks aan het woord zijn, spelen de andere spelers gewoon door, echter praten dan zonder geluid.

Jan: Kijk, die daar (*omschrijving van kleding*), dat is Archibalt, de oudste zoon. Die staat bekend als een man met een groot rechtvaardigheidsgevoel. Eén van de deugden!

Klaartje: Dat is een goede eigenschap.

Jan: Het kan ook tegen je werken. Te rechtvaardig kan je carrière ook belemmeren.

Archibalt geeft iedereen instructies. Er wordt eten gehaald en op de tafels gezet. Iedereen gaat aan tafel zitten.

Archibalt: Luister allen. Het is natuurlijk vreselijk dat onze vader plotseling van ons is heengegaan en wij allen wees zijn geworden. Maar dat niet alleen, ook zijn we nu ineens eigenaar van een herberg. Aangezien ik de oudste ben, lijkt het mij logisch dat ik, samen met mijn vrouw Brechtje, de scepter zal zwaaien over de herberg. Wij zullen er voor zorgen dat de opbrengsten eerlijk tussen ons allen zullen worden verdeeld.

Boris: Is dat wel verstandig? Laten we wel wezen, we zijn met z'n zevenen en de herberg is voor een gelijk deel van elk van ons. Waarom dan zomaar in handen geven van de oudste?

Een hevige discussie breekt los, echter zonder woorden.

Jan: Dat is Boris. (*omschrijving van de kleding*) De tweede zoon. Die

heeft het al ver geschopt. Hij is directeur van de melkfabriek, hier in het dorp. Verstandige, wijze en voorzichtige man. Ook weer één van de deugden.

Klaartje: Dat dacht ik ook, eh...

Jan: Jan, postbode Jan.

Klaartje: Dat dacht ik ook Jan, dat dacht ik ook.

Katrien: Moeten wij daar niet even heen om ons in te schrijven?

Jan: Nee nee, wacht nog maar even. Misschien horen we zo nog iets interessants!

Klaartje: (*Vermanend*) Je bent gewoon aan het luistervinken!

Jan: Eh... ja...

Klaartje: Heerlijk hè!

Katrien: Jullie moesten jullie schamen! En nu stil jullie allebei. Zo hoor ik niks!

Ondertussen is buurman Joost de Koninck, samen met zijn zoon Johnny, aan komen lopen. Johnny gaat bij Gerda zitten en flirt met haar.

Joost: Waarom de hele opbrengst niet meteen verdelen?

Jan: Dat is de buurman, Joost de Koninck, komt uit de stad, met zijn zoon Johnny. Hij is een paar jaar geleden hier neergestreken en heeft verderop een moderne danstent. Daar draaien ze de hele avond Charlestonmuziek.

Katrien: Charlestonmuziek?

Jan: Ja, dat is de muziek in Amerika op dit moment! (*Doet ondertussen een dansje*) Ik ga er ook vaak heen. Allemaal mooie meisjes!

Katrien: Waar heb jij last van?

Jan: Dat is de Charleston!

Katrien: Ik dacht dat je een aanval kreeg.

Joost: Ik weet dat dit misschien niet het juiste moment is, maar ik wil een goed bod doen op jullie herberg. 7.000 gulden! 1.000 de man!

Geroezemoes onder de erfgenamen.

Archibalt: Komt niets van in. Dat is een belediging voor de nalatenschap van onze vader! U krenkt onze trots!

Boris: Hmm, we kunnen het misschien eerst overwegen. De voor- en nadelen goed

naast elkaar leggen. Je moet zoiets niet zomaar opzij schuiven. Die herberg levert immers niet echt veel op.

Floris: Als u denkt dat u zomaar even hier langs kunt komen om hier de

tent over te nemen,
dan heeft u het behoorlijk mis! Over mijn lijk! (*stroopt de mouwen op*)
Corina: (*Kalmerend*) Rustig jongen. Beheers je zelf. Laat je niet op de kast jagen door die man. Dat is helemaal niet nodig en daar speel je hem alleen maar mee in de kaart. Probeer je emoties onder controle te houden.

Elisabeth: Rustig maar jongen (*slaat een arm om Floris*) Hij bedoeld het niet zo. Hij heeft het goed met ons voor. Of niet meneer De Koninck?

Katrien: En wie zijn dat?

Jan: Die man is Floris. Goh, wat een sterke, moedige kerel is dat. Echt een mannetjesputter. Matroos op de grote vaart. Heel vasthoudend en standvastig!

Klaartje: Ook weer één van de deugden Jan, ook weer één van de deugden?

Jan: Precies!

Katrien: En die vrouwen?

Jan: De ene is Corina. Keurige vrouw. Heel gematigd en beheerst, ook weer zo'n unieke deugd. Komt nooit een ongetogen woord uit. Kan ook niet in haar functie.

Katrien: Functie?

Jan: Ja! Huishoudster van de Notaris.

Klaartje: En die andere vrouw?

Jan: Die andere is Elisabeth, een vrouw vol met liefde. En liefde, dat is wel een hele mooie deugd toch? Zij is trouwens de vroedvrouw hier in het dorp. Ook een hele fijne vrouw. Hele leuke familie hoor.

Klaartje: Ja, lijkt me een familie met veel kwaliteiten. De zeven deugden nog wel!

Katrien: Ja, maar daardoor dan wel wat saai...

Jan: Hoe bedoelt u?

Katrien: Wat is er nu aan als iedereen zo deugdzaam is?

Joost: Natuurlijk, Elisabeth, heb ik het goed met jullie voor. Laten we maar eerlijk zijn, net wat Boris al zei, zo goed draait deze herberg niet meer. Misschien is de erfenis eerder een last dan een lust.

Elisabeth: Heel attent van u om ons te willen helpen meneer De Koninck, heel lief van u.

Floris: Ach, hou toch op! Helpen? Hij aast al tijden op deze herberg!

Joost: Jullie hebben het er maar met elkaar over. Ik hoor wel wat er uit komt. Ik wip wel eens weer aan om te horen of jullie er uit zijn gekomen.

Elisabeth glundert, maar de andere kijken haar vernietigend aan.

Silvester: Kom Johnny, we gaan! *(lopen samen weg)*

Floris: Ik moet niets hebben van die vent. Laat hem lekker naar de hel lopen!

Gerda: O, Floris. Pas op met wat je zegt! Je bent de woorden van de dominee toch nog niet vergeten? Als de weg moeilijk is, dan weet je bij wie je moet zijn. Je hebt geen idee hoeveel houvast ik heb, door dat te weten

Jan: Gerda, de jongste dochter. Heel gelovig.

Katrien: Ja, dat blijkt wel en laat me raden, ook één van de deugden?

Jan: Precies! Ze woont nog altijd thuis, hier in de herberg, waar ze altijd haar pa hielp.

Klaartje: Je kijkt wel wat zuur.

Jan: Ja, ik snap er niks van. Wat zat ze te flirten met die Johnny!

Katrien: Wat wil je, dat is een jonge meid!

Jan: *(Teleurgesteld)* Ja, maar ik dacht dat ze mij wel zag zitten...

Hendrik: Jongens, maak jullie allemaal niet zo druk. Alles komt wel weer goed. Als Archibalt het voortzet of als we het met z'n allen doen, komt het goed. En ik denk dat het zelfs ook wel goed zou komen als we het aan de buurman verkopen.

Jan: En dat is dan de jongste, Hendrik. Hoe de situatie ook is, hij ziet altijd wel weer

hoop. En hoop is de laatste van de zeven deugden. Hendrik woont ook nog altijd thuis.

Katrien: Je bent wel goed op de hoogte zeg.

Jan: Ja, postbode van beroep. Dan zie, hoor en lees je nog wel eens iets.

Katrien: Lezen?

Jan: Eh... jaja...

Veldwachter Boskamp is ondertussen aan komen wandelen en staat achter postbode Jan en de twee dames.

Boskamp: *(Barse stem)* Misschien zie, hoor en vooral lees je meer dan altijd nodig is Jan!

Jan: *(Schrikt)* Oh, Boskamp!

Boskamp: Moet jij niet wat post bezorgen of zo?

Jan: Ik heb mijn tas alweer leeg. De rest moet ik nog ophalen van het postkantoor. Ik ben al weer weg!

Boskamp: Deze twee ogen houden jou in de gaten jongen! *(Maakt gebaartje naar zijn ogen)*

Postbode Jan springt op zijn fiets en vliegt er van door.

Katrien: O, een man in een uniform! Die vind ik altijd zo knap.
Boskamp: Oh, hòhòhò (*kleurt wat rood*)
Klaartje: En ik hou zo van snorren!
Katrien: O, heb je er daarom zelf één?
Boskamp: En wat brengt twee van zulke knappe dames hier?
Klaartje: Wij hebben geboekt daar in die herberg, met al die leuke mensen!
Boskamp: (*Bromt wat*) Leuke mensen? Kent u de mensen dan?
Katrien: Inmiddels een beetje.
Klaartje: Die postbode heeft ons alleen maar verteld wie wie is, verder kennen wij die mensen niet hoor.
Katrien: We zijn hier vandaag voor het eerst.
Boskamp: Goed, als u zich maar netjes gedraagt. Ik wens geen ordeverstoringen hier in mijn gebied. Deze twee ogen (*gebaartje*) houden alles in de gaten.
Katrien: Maar wij zijn twee oude vrouwen!
Boskamp: Precies! Dat zijn de ergste! Nou, dan wens ik u allen een goede voortzetting van deze dag en ga ik verder met mijn ronde.
Klaartje: U doet net of wij criminelen zijn!
Katrien: Wij zijn nergens schuldig aan!
Boskamp: Iedereen in dit leven is wel ergens schuldig aan! Leer mij de mensen kennen! Tot ziens dames!

Boskamp draait zich om en loopt weg. Katrien en Klaartje lopen naar de herberg, maar kijken nog even verbaasd achterom naar Boskamp die verder gaat.

Klaartje: Goedendag. Wij hebben hier een kamer geboekt.
Archibalt: Een kamer geboekt? (*lichte paniek*)
Katrien: Ja, we komen hier op vakantie, voor de heerlijke frisse lucht en natuurlijk voor de rust!
Archibalt: Dames, volgt u mij. Ik zal zorgen dat u krijgt waar u recht op hebt! Dan gaan we naar het kantoor. Corina, regel het beddengoed! Floris, draag de dames hun koffers naar boven. Boris, haal hout om de kachel van de dames hun kamer op te stoken. Gerda, haal de zwabber door de kamer. Elisabeth, begin alvast met voorbereidingen in de keuken! We eten kip!

Iedereen gaat met zijn of haar taak aan de slag en begint druk heen en weer te rennen. Ook Brechtje en Anna gaan wat doen, behalve

Hendrik, die wat op een stoel blijft zitten te nixen. De dametjes worden naar binnen gewerkt. Corina haalt lakens van een waslijn. Floris rent met de koffers naar binnen. Boris haalt, met tegenzin, ergens een stapel brandhout. Gerda rent met een zwabber rond. Elisabeth loopt naar de kippenren met een grote hakbijl, maar durft uiteindelijk de arme kippetjes niets aan te doen. Hendrik doet ondertussen nog steeds helemaal niets en hangt maar wat aan de tafel.

De bovenste twee luiken in de gevel gaan open, waardoor het kantoor en de hotelkamer zichtbaar worden. In de hotelkamer is het een drukte van belang met mensen die de kamer gereed maken. De dames en Archibalt komen op in het kantoor.

Archibalt: Dus u had geboekt?

Klaartje: Ja, een kamer voor twee.

Archibalt: *(Bladert in een groot boek)* Ja, ik zie het hier staan. Ik zal u zo de kamer laten zien. Beneden serveren we maaltijden en versnaperingen. Het dorp is een kleine wandeling die kant op. *(wijst)* Eventueel kunt u 's avonds ook nog de andere kant op gaan, naar De Koninck's Danspaleis. *(wijst)* Maar daar speelt de band alleen maar van die nieuwerwetse Charleston muziek, dat zou ik u niet aanraden. De volgende dag tuten de oren nog. Het is er één losgeslagen bende met dat wilde volk. En u komt hier immers voor de rust *(tegelijk klinkt hevig gebonk uit de hotelkamer ernaast)*

Katrien: Ja, ik kom voor de rust...

Susan: Ja, ik ook Katrien, ik ook.

Ondertussen komt de notaris aangelopen en die vraagt aan Gerda iets. (dit stukje gaat zonder geluid) Vervolgens gaat Gerda bij iedereen langs om ze te verzamelen aan de grote tafel die eerder al was neergezet. De notaris loopt wat rond en zet zijn tas met papieren op het randje van de put. Dan loopt hij nog wat rond en neemt plaatst aan de tafel, waar Hendrik nog steeds zit. Langzaam druppelt iedereen binnen. Ondertussen gaat het gesprek op het kantoor door.

Archibalt: Ik zal u de kamer even laten zien. Wilt u mij volgen?

Katrien: Natuurlijk, gaat u voor.

Archibalt en de dames verlaten het kantoor om vervolgens op te komen in de hotelkamer, die inmiddels leeg is.

Archibalt: Dit is de mooiste kamer van de herberg!

Katrien: De mooiste?

Susan: Dat dacht ik ook Katrien, dat dacht ik ook...

Archibalt: Wij houden hier van authentiek.

Katrien: Maak dat de kat wijs!

Archibalt: Eh... ja... onze vader heeft de laatste jaren niet meer zoveel geïnvesteerd.

Katrien: Zeg maar gerust niks!

Susan: *(Geeft een elleboogstomp)* Toe Katrien, gedraag je.

Katrien: Ik had het wel gedaan!

Archibalt: Wat gedaan mevrouw?

Katrien: Die zeventuize.. *(krijgt weer een stomp)*

Klaartje: Maar we hebben tenminste wel uitzicht, wat een groot raam zeg!

Katrien: En waar is de badkamer?

Archibalt: Badkamer?

Katrien: Eh ja... badkamer.

Archibalt: Hier staat de lampetkan en beneden hebben wij een heus toilet met stortbak! Dat is hier in de regio uniek!

Katrien: *(Cynisch)* Nou wat hebben wij dan weer getroffen Sus!

Klaartje: *(Verguld)* Dat dacht ik ook Katrien, dat dacht ik ook!

Katrien: Jij ook met je goedkope boekingen!

Er wordt op de deur geklopt en Gerda steekt haar hoofd om de hoek.

Gerda: Sorry dat ik stoor, maar de notaris is hier met het testament.

Katrien: O, we komen meteen!

Klaartje: Dat dacht ik niet Katrien, dat dacht ik niet!

Archibalt: Ik kom meteen Gerda. Kan ik verder nog iets doen voor de dames?

Klaartje: Nou, van mij mag het raam wel dicht. Ik vind het hier wat tochten!

De panelen draaien weer dicht zodat de gevel weer compleet is.

Corina: *(Tegen de notaris)* Ach meneer, hebt u dit pak aangetrokken? Ik had nog wel uw mooie blauwe pak klaargelegd.

Notaris: O ja ja, het blauwe pak, ja...

Corina: En waar bent u tegen aangelopen? D'r zitten allemaal pluizen op. *(begint moederlijk de notaris zijn pak schoon te kloppen)*

Notaris: Ik dacht, ik kom hier vandaag meteen maar langs. Het is natuurlijk allemaal wel erg vers, maar nu bent u tenminste allemaal aanwezig. *(Ondertussen klopt Corina nog wat door)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto